

[Finansministeren.]

§ 2 Bestemmelser, der tager Sigte paa at lette Skattebyrden for Alders- og Invaliderentydere og andre Personer, som indtægtsmæssigt, aldersmæssigt og i Henseende til Erhvervsevne findes at burde ligestilles med disse.

Man kunde naturligvis rejse det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at tage en bestemt Gruppe af Befolkningen og gennemføre Særregler i beskatningsmæssig Henseende for en saadan Gruppe, men der har ved Behandlingen i det andet høje Ting været Enighed mellem alle Partier om, at som Udviklingen har været med Hensyn til de 65-aariges Forhold og navnlig Alders- og Invaliderentemodtagernes Forhold, er vi nu naaet dertil, at en tilsyneladende for urimelig Beskatning af deres Indtægt finder Sted.

Der er ikke i dette Forslag Tale om at lave en Særordning for Alders- og Invaliderentemodtagerne, men der er Tale om at lave en Særordning for Alders- og Invaliderentemodtagere og dermed ligestillede eller, for at tage Tingene ganske konkret, for alle over 65 Aar i en bestemt Indtægtsggruppe samt dertil Alders- og Invaliderentemodtagere under den paagældende Aldersgrænse.

De Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, vil medføre, at de fleste Alders- og Invaliderentemodtagere, der oppebærer Alders- og Invaliderentens normale Beløb, i det væsentlige bliver fritaget for Statsskat fremover. Den foreslaaede Regel gaar ud paa, at der ved Ansættelsen til Statsskat — med Virkning ogsaa for den fælleskommunale og den kommunale Indkomstskat — gives Alders- og Invaliderentemodtagerne og Personer, der er fyldt 65 Aar, et Nedsat i Skatteansættelsen. Der er dog fastsat visse Maksimalbeløb for Nedslaget, graderet henholdsvis for Hovedstadsraadet, Købstæderne og Landkommunerne efter samme Retningslinier som Fradrag i Henhold til Statsskattelovens § 8, og der er dernæst fastsat et Maksimumsbeløb for Indkomsten, der danner Grænsen for Fradragets retten. Dette Maksimumsbeløb er for Forsørgere i København 3 800 Kr., i Købstæderne og paa Landet henholdsvis 200 og 400 Kr. lavere.

Som Eksempel paa den Skattelempelse, som Lovforslagets Gennemførelse vil medføre for den enkelte, skal nævnes, at den samlede Indkomstskat for et Ægtepar, der med Bopæl i København udelukkende lever af en Aldersrente paa 2 800 Kr., vil blive nedsat fra 245 Kr. til 94 Kr. Af denne

Nedsættelse paa 151 Kr., som her finder Sted, falder de 32 Kr. paa Statsskatten, der hermed praktisk talt bortfalder, 24 Kr. og 95 Kr. paa henholdsvis den fælleskommunale og den egenkommunale Indkomstskat. Der er altsaa Tale om en ikke uvæsentlig Nedsættelse af Skatten for disse særlige Grupper. Man kunde naturligvis over for dette Forslag sige, at det rationelle vilde være at gennemføre den Ændring, som saa længe har været til Behandling i Skattekommissionen, hvorefter de skattefrie Fradrag generelt forhøjes. Men der er, forekommer det mig, ingen Mulighed for i en Hast at føre en saadan Ændring igennem. Jeg har derfor ment, at dette større Problem fortsat bør være Genstand for Behandling i Skattekommissionen, hvis Arbejde det er Hensigten at forcere frem, saa at man forhaabentlig i Løbet af det kommende Aar kan faa Lejlighed til i den høje Rigsdag at tage Standpunkt til Skattekommissionens Resultater. Men paa den anden Side forekommer det os heller ikke muligt at gaa uden om dette særlige Problem for Alders- og Invaliderentemodtagernes Vedkommende, og det er derfor som et specielt Omraade taget med i denne Lovgivning.

I § 2, Nr. 2, er foreslaaet en særlig Fradragsregel for Hjælpeløshedstillæg og for Blindetillæg, der udbetales i Henhold til Folkeforsikringsloven, og for tilsvarende Ydelser, der udbetales i Medfør af Forsørgslovens Regler om Hjælp til kronisk syge.

Jeg skal med denne korte Redegørelse for Lovforslagets Indhold tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

N. P. Nielsen: Det af den højtærede Finansminister nu forelagte Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af visse Bestemmelser om midlertidige Ændringer i Reglerne for Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale. Jeg finder særlig Anledning til at takke den højtærede Finansminister for Lovforslagets § 2, der, som den højtærede Minister nu har gjort Rede for, særlig tager Sigte paa en væsentlig Lettelse i Beskatningen af Alders- og Invaliderentydere og ligestillede i Henseende til Indtægt og Alder, hvis Erhvervsevne er tilsvarende nedsat. Det har været et længe næret Ønske inden for mit Parti at hjælpe denne Gruppe af Medborgere over for de i Forhold til det Indtægtsniveau, disse Mennesker maa leve paa, forholdsvis store Skatter, som de har maattet betale. Vi har ogsaa mærket det